

kan jeg meget vel forstaa; men med Hensyn til den sidstnævnte Bane faar den paagældende Egn dog Erstatning gennem en Privatbane.

Med Hensyn til Privatbaneanlægene er der ikke saa meget at sige til de Ændringer, som Landstinget har foretaget. Jeg vil gerne med et Par Ord omtale den Bane, som foreslaas anlagt under Nr. 23 i Lovforslaget. Forslaget gaar ud paa, at der i Stedet for Forlængelsen af Eskær—Slyng Mergelbane til Tolne bliver ført en Bane igennem fra Hjørring til Aalbæk og eventuelt med Sidebane til Hirtshals. Derom vil jeg gerne sige, at dette Forslag har jo foreligget meget vel forberedt her paa Rigsdagen, og hele den Egn, hvorigennem denne Bane skal gaa, har i rigt Maal Krav paa at faa gennemført en Jernbane. For mig staaer det saadan, at Gennemførelsen af denne Bane er et ret fornuftigt Forslag, som ingen hernede vil kunne have noget imod, et Forslag, som man kan betragte som en Forbedring af Jernbaneloven i det hele taget. Jeg paa-skønner, at man, uagtet Beboerne i den paagældende Egn have andraget om at faa en smalsporet Jernbane, oppe i Landstinget dog stiller Forslaget om en Bane, der kan bygges normalsporet, da det ikke er umuligt, at man ved en nærmere Overvejelse i den paagældende Egn vil komme til det Resultat, at det vil være heldigst at bygge en normalsporet Jernbane. Naturligvis vil det her foreslaaede aftvinge Beboerne af den Egn, som have ventet paa den Forlængelse, der var foreslaaet til Tolne Station af Eskær—Slyng Mergelbane, et Suk. Men da det er saaledes, som den højtærede Minister nævnedes, at den Mergelbane, som ligger deroppe, vil faa Forbindelse med den ny Bane, som vil blive bygget, og som føres fra Hjørring til Aalbæk, er der i Grunden ikke meget at sige dertil. Der kan desuagtet blive god Plan i hele Anlægget.

Jeg vil ogsaa gerne sige et Par Ord om Forslaget under Nr. 28 a., hvor der er Tale om at føre den af Folketinget indsatte Bane fra et Punkt paa Randers—Hobro-Banen til Mariager noget længere, nemlig helt ned til Hadsund-Banen. Derom mener jeg, at det ogsaa er et Forslag, som ikke vil vække nogen som helst Modstand her i Folketinget. Jeg kunde dog have Lyst til at knytte den Bemærkning til dette Forslag, at for mig staaer det alligevel som noget tvivlsomt, om man ikke ved at føre dette Stykke Jernbane fra Mariager til Hadsund i den modsatte Retning

over det jernbanetomme Rum til Viborg havde tjent saavel Befolkningens som Mariager Bys Interesser i nok saa høj Grad. Der har foreligget her paa Rigsdagen Andragender fra den paagældende Egn om at faa en Bane ført igennem det jernbanetomme Rum, som ligger mellem Viborg og Randers—Hobro-Banen, og naar man ser paa Kortet, vil man ogsaa finde, at det er en af de mest jernbanetomme Pladser, der nu ere tilbage. Naar dette Jernbaneforslag bliver gennemført, kunde der saaledes være udmærket Anledning til at føre den Bane videre, som nu bliver anlagt til Randers—Hobro-Banen fra Mariager helt igennem dette jernbanetomme Rum. Jeg nævner dette som en Fremtidstanke, som noget, det vil være rigtigt at have in mente for Fremtidens Skyld, hvis vi atter komme til at udvikle vort Jernbanenet videre, da en saadan Forlængelse af denne Bane sikkert vil medføre, at Mariager-Banen bliver mere rentabel, end den nu kan ventes at blive.

Det har ogsaa vakt nogen Beklagelse her i Tinget, at man oppe i Landstinget har udstemt Afsnit C., der handler om Værdistigningsskatten. Men det trøster mig alligevel at se, at man oppe i Landstinget har anerkendt Princippet helt og fuldt, saaledes at man har indsat en ny Paragraf, som fastslaar Princippet, og som bestemmer, at der skal ned-sættes en Kommission til at tage hele dette store Spørgsmaal under Overvejelse. Uagtet jeg tror, at Regeringens og Folketingets Forslag vilde have været tjenligt for sit Formaal i saa Henseende og vilde have skabt et Grundlag for Opkrævning af en Værdistigning, som meget vel kunde betegnes som godt og brugeligt, er jeg dog ikke utilbøjelig til at gaa ind paa Landstingets Opfattelse, at det vil være bedre og mest formaalstjenligt at faa dette Spørgsmaal overvejet nærmere. Sagen er nemlig den, at der jo her er adskillige Spørgsmaal, som godt kunde trænge til en nærmere Overvejelse. Der er foruden selve Lovforslagets Principper forskellige Realiteter, som det kunde være formaalstjenligt at drøfte nærmere, F. Eks. kunde jeg nævne, hvilken Størrelse man skulde give den Skatteprocent, man ønsker at opkræve, og desuden Omfanget af en saadan Lovgivning. Naar jeg nævner dette sidste, tænker jeg særlig paa, om man eventuelt kunde komme til at gaa noget videre, end det var Tanken, den Gang Lovforslaget blev behandlet første Gang hernede i Folketinget. Den Gang var Tanken den